

The Gleaner

Vol 5 (1967)

Σχόλια

eranistes eranistes

doi: [10.12681/er.10497](https://doi.org/10.12681/er.10497)

Copyright © 2016, eranistes eranistes

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

eranistes, eranistes. (2016). Σχόλια. *The Gleaner*, 5, 32. <https://doi.org/10.12681/er.10497>

Σ Χ Ο Λ Ι Α

CLAUDE FAURIEL

Καλύτερα από κάθε άλλον, και σε στιγμή αποφασιστική για την ιστορία και για την παιδεία του νέου Έλληνισμού, ο Κλαύδιος Φωριέλ εχάραξε την πορεία την οποία εΐταν μοιραίο να ακολουθήσει το γένος αναφορικά με την μελέτη των δημοτικών του τραγουδιών, και πιο γενικά, των ανώνυμων μνημείων του λόγου. Αγκαλιά και ή ελληνική έπιστήμη έχει ασχοληθεί με το πρόσωπο και με το έργο του, ώστόσο δέν έχει ακόμη αποτίσει άκέρια την όφειλή της προς τόν γενναίο Γάλλο στοχαστή. Από την πλευρά της Σερβίας, στην όποία προσέφερε ανάλογες ύπηρεσίες, παρουσιάζεται τώρα ένας μεγάλος τόμος άφιερωμένος σ' εκείνον: έργο του κυρίου Miodrag Ibrovac, καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου: *Claude Fauriel et la fortune européenne des poésies populaires grecque et serbe. Etude d'histoire romantique suivie du Cours de Fauriel professé en Sorbonne (1831 - 1832)*, Παρίσι 1966. Τετρακόσιες σελίδες ή κυρίως μελέτη, και κάτι λιγότερο από τριακόσιες ή σχολιασμένη έκδοση των μαθημάτων τα όποια είχαν μείνει ως τώρα ανέκδοτα: σύνολο, με

τά εύρητήρια και τα λοιπά, σελίδες έπτακόσιες δέκα έννά.

Σέ έναν τέτοιον όγκο εργασίας, με τόσην έκταση ενδιαφερόντων, έπόμενο θά είναι ό κάθε ειδικός να βρει στον δικό του τομέα κάποιες ανεπάρκειες: επίσης επόμενο είναι ή δομή ενός έργου του όποιου το ύλικό είναι τόσο ποικίλο, να μήν ανταποκρίνεται στο συνθετικό πνεύμα που, σήμερα, περιμένουμε να διέπει τις μονογραφίες τις σχετικές με την ιστορία της παιδείας. Όμως αν παραμερίσει κανείς τις αναπόφευκτες αυτές επιφυλάξεις, βρίσκεται εμπρός σε έναν πλούτο ειδήσεων όμοιο του όποιου σπάνια βρίσκουμε στους καιρούς μας συγκεντρωμένο σε ένα και μόνο σύγγραμμα. Η προσφορά του ύλικού είναι τόσο μεγάλη, σε τόσο μεγάλο ποσοστό παρέχεται από ανεκμετάλλεντες ως σήμερα πηγές, ώστε, τουλάχιστον σχετικά με τα ελληνικά πράγματα, μπορεί και όφείλει να παράσχει ύλη σε όλόκληρη σειρά μελετών. Προερχόμενο από έναν τόπο όπου τα λαογραφικά δημοσιεύματα παρουσιάζουν αναλογικά μεγάλη επίδοση, ένα τέτοιο μέτρο δείχνει καλύτερα από κάθε κρίση την σημασία του έργου αυτού.

Κ.Θ.Δ.

Το τεύχος αυτό επιμελήθηκε ή Ρωζάνη Άργυροπούλου, μέλος του Όμίλου.